

[Fornæs.]

„Det synes uhensigtsmæssigt, at der ikke maa indlukes i Restaurationerne i det Tidsrum, disse opnaar Tilladelse til at beholde Gæsterne siddende. Dette Forhold kan medføre, at Folk, der ellers vilde være gaaet paa Restauration, nu i Stedet for gaar i en Smugkro.“

Jeg synes ikke om Festiviteter bag de lukkede Døre. Kan Restaurationer, der lukkede Kl. 12, lukke Gæster ind lige til Lukketid, maa de andre ogsaa kunne gøre det.

I § 33 staar der, at det er forbudt enhver at skænke eller lade skænke stærke Drikke for berusede Personer, ligeledes at handlende ikke maa sælge Varer til berusede Personer. Der er den Forskel paa Lovforslaget og den tilsvarende Paragraf i den nugældende Lov, at der staar der, at det er forbudt at skænke for „kendeligt“ berusede Personer. Der er en Væsenforskel her. Der stilles stærke Krav til Beværterstanden i Almindelighed, stærke moralske Krav. Det er svært nok for Politi og Læger at afgøre, hvorvidt en Person er beruset eller ej, og der skelner man f. Eks. over for Bilister mellem svært berusede, almindeligt berusede og lettere berusede. Medens man nu kræver, at Restauratøren og hans Tjenere skal fastslaa, om en Mand er kendeligt beruset — det kan da endelig ses —, saa vil man herefter kunne hævde, at selv om en Mand er lettere beruset, maa der ikke skænkes for ham. Det bliver noget svært for Restauratøren og hans Tjenere at afgøre. Det havde vist alligevel være bedre, om man havde ladet Ordet „kendeligt“ blive staaende.

Kravet om et Ædruelighedspoliti, som stilles af det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) og det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen, synes jeg egentlig er et Slag i Ansigtet paa vort ellers saa flinke Politi. Hvad er det specielt de Mennesker skal bestille, som Politiet i Almindelighed ikke kan klare? Er det egentlig ikke at skyde Spurve med Kanoner at kræve et særligt Politi i Danmark under de nuværende Forhold til at røgte disse Opgaver? Jeg kan ikke tiltræde Tanken om et saadant Særpoliti, men jeg fristes til at spørge det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen, der stiller Krav om et saadant Ædruelighedspoliti, om han ikke frygter for, at det kommer til at gaa dette Politi paa samme Maade som det Landpostbud, han talte om, som der blev serveret Snapse for ved enhver Lejlighed.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding), der ellers i det store og hele udtalte en glædelig Sympati for Lovforslaget, næ-

rede nogen Betænkelighed ved Udvidelsen af Lukketiden og mente, at det i hvert Fald ikke hjalp til at nedsætte den gennemsnitlige Alkoholnydelse. Ja, hvem ved! Man skal nu ikke lægge for stærke Baand paa Folkets naturlige Trang til Livs- og Glædesudfoldelse. Jeg mindes den Tid, i Slutningen af Krigen, hvor københavnske Restaurationer maatte lukke Kl. 11, og hvor et Utal af Pigebørn etablerede Smugkroer i Sidegaderne, Smugkroer, hvor ogsaa ellers agtværdige Ægtemænd i alt for stort Tal søgte hen og blev siddende ikke en Time eller to, men alt for ofte det meste af Natten, til Skade for deres Økonomi, dem selv og deres Familier. Og da vi, under Behandlingen af Helligdagsloven, saa vidt jeg erindrer ogsaa med det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding)s Støtte, enedes om at forlænge Musiktilladelsen paa Restaurationer til Kl. 2 om Lørdagen, var det særlig med den Motivering, at det var bedre at have Folk siddende paa offentlige Restaurationer end hængende alt for længe i Smugkroer og Natklubber.

Det ærede Medlem udtaler sig noget bittert om de 108 Mill. Kr., der omsættes i Drikkevarer paa danske Restaurationer, en efter hans Mening alt for høj Procentdel af de 202 Mill. Kr., der er den samlede Omsætning i de paagældende Virksomheder. Naturligvis er de 108 Mill. Kr. mange Penge, men vi bør erindre, at den væsentligste Del af de 108 Millioner er en Del af de 86 Mill. Kr., som Staten tager som Indtægt paa spirituøse Drikke og i det hele taget paa Restauratørernes Næringsvej. Vi kan vist roligt gaa ud fra, at Halvdelen af de 108 Millioner er en Statsafgift, altsaa med andre Ord kan betragtes som en Slags Entré, som maa betales til Staten af dem, der finder det for godt og anser det for nødvendigt at gaa ind paa en Restauration, enten fordi de føler Trang til at nyde spirituøse Drikke eller fordi de føler Trang til at feste. Afholdsfolk vil naturligvis sige, at vi fandt nok andre Skattekilder, men man maatte da ogsaa finde andre Skatte-kilder i saa Fald.

En af disse Kilder er Omsætningsafgiften, en Beskatning, der afløste den i sin Tid upopulære Restaurationsskat, der i øvrigt nødigt skulde komme igen. Restaurationsskatten hvilede baade paa Mad og Drikke, Omsætningsafgiften hviler kun paa Drikkevarer. Af de 12,1 Mill. Kr., Omsætningsafgiften løber op til for Detailhandelen og Restaurationer, tages i hvert Fald de 6 Mill. Kr. alene paa Restaurationerne. Nej, som sagt, den væsentlige Del af de